

Ngày 3 tháng 1 năm 2022

Mác 14:17-21

Chủ đề: Người tin Chúa phải lấy đức tin mà nhận lấy Lời Đức Chúa Trời cho chính mình.

Trọng tâm: Mọi sự được chép trong Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là chép về chúng ta nữa, nên Đức Thánh-Linh đã khiến cho cuộc đời của vua Đa-vít kinh nghiệm được những sự phản bội, bắt bớ, ngược đãi và vua Đa-vít đã viết trong Thi-Thiên 41, về sự tri thứ báo trước những sự sẽ xảy đến với Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng thánh của Y-sơ-ra-ên rằng: **Hết thảy những kẻ ghét tôi đều xâm xi nghịch tôi; Chúng nó toan mưu hại tôi: Một thứ bệnh ác dính đeo trên mình nó; Kia, bây giờ nó nằm rồi, ắt sẽ chẳng hề trở dậy nữa. Đến đổi người bạn thân tôi, mà lòng tôi tin cậy, và đã ăn bánh tôi, cũng giơ gót lên nghịch cùng tôi.** Tại sao Giu-đa Ích-ca-ri-ốt lại phản bội Chúa Jêsus, khi hắn đã theo Chúa Jêsus và được nghe các Lời Ngài giảng, mà quyền phép của Lời Đức Chúa Trời không thể biến đổi hắn khỏi quyền lực của tội lỗi? Câu trả lời đó là: **Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta!** Chúng ta không phán xét Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, nhưng hãy cẩn thận với chính mình, vì Kinh-Thánh cũng chép về chúng ta nữa, đó là nếu chúng ta không lấy đức tin mà nhận lấy Lời Đức Chúa Trời dành cho mình, để vâng giữ và làm theo, thì chúng ta cũng sẽ hành động giống như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vậy. Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 40; Thi-Thiên 41; Hê-bơ-rơ 4; Hê-bơ-rơ 10;

Ngày 4 tháng 1 năm 2022

Mác 14:22

Chủ đề: Sự mâu nhiệm về thân thể của Đấng Christ phải bề ra.

Trọng tâm: Thân thể của Đức Chúa Jêsus là bóng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời ban cho loài người. Nếu không được chính Chúa Jêsus ban cho, mà sự bề bành của Chúa Jêsus và đưa cho các môn đồ đó là bóng, thì không ai có thể thấy những sự cất giấu bên trong thân thể của Chúa Jêsus (Lời Chúa trong văn tự làm chứng về Lẽ thật, là những sự sâu nhiệm mà người ta không thấy được). Chúa Jêsus không bề bành cho những người nào ngoài các môn đồ của Ngài và như vậy, nếu người tin Chúa mà không hết lòng, hết ý, hết sức mà kính mến Chúa, là Đức Chúa Trời mình, thì người đó sẽ không thể thấy được Nước Đức Chúa Trời, là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Sự bề bành (bóng về thân thể của Đức Chúa Jêsus) là sự tỏ chính mình Ngài cho những người nào yêu mến Ngài, như Chúa Jêsus đã phán: **Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.** Trong lễ vượt qua của Đức Giê-Hô-Va tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-Hô-Va đã phán: **Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hồi hải; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va.** Đức Giê-Hô-Va đã mạng lệnh cho dân sự của Ngài phải ăn cả đầu, giò với bộ lòng, nghĩa toàn bộ thịt và lòng của chiên con (ngoài huyết), là bóng về việc người tin Chúa phải ăn, nuốt, tiêu thụ, sử dụng và nhìn như nuốt lấy Lời Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 12; Giăng 6; 1 Cô-rinh-tô 11;

Ngày 5 tháng 1 năm 2022

Mác 14:23-24 (1)

Chủ đề: Sự mâu nhiệm về nước nho là bóng về huyết của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trọng tâm: Khi Chúa Jêsus phán với những người Giu-đa rằng: **Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại.** Người Giu-đa đã bị sốc khi nghe các lời đó, bởi trong Luật pháp của Đức Chúa Trời cấm người ta ăn huyết, vậy thì tại sao Chúa Jêsus lại phán rằng **nếu ai uống huyết Ngài thì được sự sống đời đời?** Chữ **uống** chép trong Giăng 6:54-56 trong ngôn ngữ Hy-lạp, có nghĩa là: **uống, hút, hút vào trong lòng,** còn chữ **ăn** trong ngôn ngữ Hy-lạp, có nghĩa là **sự gặm nhấm từng phần một, sự nhai như chiên ăn cỏ, sự mặc lấy;** Chúa Jêsus đã phán rằng, các Lời Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài là thần linh và sự sống, xác thịt chẳng ích chi, nghĩa là người tin Chúa phải hiểu Lời Đức Chúa Trời (cũng như Lời Đức Chúa Jêsus đã phán) theo Lẽ thật, nghĩa là phải nhờ Đức Thánh-Linh mà hiểu Lẽ thật, vì Luật pháp văn tự làm chứng cho Lẽ thật. Chúa Jêsus đã phán về việc người ta phải tiếp nhận Ngài như tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời và người ta phải hành động như chiên của Đức Chúa Trời còn Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh được ví là đồng cỏ xanh tươi, mé nước bình tịnh. Đức Chúa Jêsus đã ví Ngài là gốc nho thật và các môn đồ của Ngài là các nhánh nho, nếu cứ ở trong Ngài, tức là sống theo Lời Đức Chúa Trời, thì huyết nho, là bóng về huyết Chúa Jêsus và là bóng về Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà Chúa Jêsus đã nói về sự người tin Chúa uống huyết Ngài đó là sự tiếp nhận Lời hằng sống, như huyết nho vậy, vì trong huyết có linh hồn sống. Chúa Jêsus không nói nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài nói về Lẽ thật, vì khi Chúa Jêsus đến thế gian này, đó là kỳ hoán cải, là kỳ tỏ ra những sự giấu kín từ các đời thượng cổ vậy. Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 15; Hê-bơ-rơ 9; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 6 tháng 1 năm 2022

Mác 14:23-24 (2)

Chủ đề: Sự mâu thuẫn về chén của sự giao ước mà Chúa Jêsus đã cho các môn đồ của Ngài cùng uống với Ngài.
Trọng tâm: Trong lễ vượt qua của dân Y-sơ-ra-ên, người ta uống nước nho, hay còn gọi là rượu nho (nước nho tự lên men), nên khi Chúa Jêsus cầm chén (nước nho) đưa cao lên để tạ ơn Đức Chúa Trời (trước khi uống) ở trước mặt các môn đồ của Ngài và Ngài nói rằng: **Này là huyết Ta, huyết của sự giao ước đổ ra cho nhiều người.** Nước nho đó được ví là biểu tượng của Lễ thật, vì Lễ thật là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, đã phán ra để tạo nên loài người và ban sự sống cho muôn vật và trong huyết có sự sống và như vậy, huyết nho, tức là nhựa sống của cây nho là biểu tượng của Lễ thật. Chúa Jêsus đã lập giao ước này theo trình tự, đó thân thể phải bị bể ra thì huyết mới chảy ra và đó là biểu tượng về trình tự của sự cứu chuộc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã theo ý muốn của Đức Chúa Trời mà dâng chính Ngài cho những người nào thật sự tin Ngài và làm theo các mạng lệnh của Ngài. Trước hết là người tin Chúa phải ăn nuốt Lời Đức Chúa Trời, là sự đọc, học và cẩn thận suy gẫm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Bấy giờ chính Đức Chúa Jêsus Christ sẽ bảo lãnh cho những người nào thật sự yêu mến Lời Đức Chúa Trời và qua sự bảo lãnh đó mà Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ tỏ cho người ấy được biết Lễ thật, mà huyết của chiên con không tỳ vết đó là bóng về huyết của Đức Chúa Jêsus Christ đổ trên thập tự giá, mà chỉ những người nào đến với thập tự giá (biểu tượng của Luật pháp) và nhìn lên thập tự giá, thì mới thấy được mà thôi, như Chúa Jêsus đã phán: **Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.**
Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 21; Lu-ca 22; Hê-bơ-rơ 7;

Ngày 7 tháng 1 năm 2022

Mác 14:25

Chủ đề: Lời tiên tri của Đức Chúa Jêsus Christ về sự sống lại và sự cai trị trong Hội-Thánh của Ngài.
Trọng tâm: Hội-Thánh thật (không phải là những tổ chức tự cho mình là Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ) được ví là thân thể của Đấng Christ, nghĩa là Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ cai trị trong những Hội-Thánh do Ngài cai trị, mà sự uống trái nho mà Chúa Jêsus đã phán đây là nói về Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ được Đức Thánh-Linh tỏ ra trong các Hội-Thánh thật của Ngài. Khi Lễ thật được công bố, linh hồn của những người tin Chúa trong Hội-Thánh thật đó sẽ được nghe, và sự nghe đây được ví như sự uống vậy, vì Đức Thánh-Linh là Lễ thật, là thể khí, thể gió sẽ vào trong phổi của chúng ta khi hít thở không khí, được gọi là dưỡng khí vậy. Mỗi khi chúng ta hít không khí vào trong mình, tinh thần chúng ta được tươi lại vào giây phút đó thể nào, thì khi chúng ta được nghe Lễ thật thì Đức Thánh-Linh khiến linh hồn chúng ta được tươi mới thể đó, không như các bài giảng của loài người xác thịt, dù có hùng biện thể nào, thì cũng không thể tạo nên được sức lực cho linh hồn người nghe. Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người.** Khi chúng ta nghe Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, thì Thánh-Linh của Đấng Christ ở trong chúng ta sẽ giúp chúng ta hưởng được sự ngọt ngào của rượu nho thật, làm hứng chí linh hồn chúng ta, đó là Đấng Christ ở trong chúng ta cùng thưởng thức với chúng ta vậy.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 104, Giảng 14; Ê-phê-sô 1;

Ngày 8 tháng 1 năm 2022

Mác 14:26-28

Chủ đề: Núi Ô-li-ve là nơi ép dầu và cũng là nơi thử thách đối với những người hầu việc Chúa.
Trọng tâm: Ngày nay người ta cứ vào trường thần học, học hết khoa là có thể được cấp bằng mục sư, không đúng một phần nào như Lời Chúa đã chép, là phải liệu mình vác thập tự giá mình mà theo Chúa. Núi Ô-li-ve là nơi người ta trồng cây Ô-li-ve để có trái ăn và để ép lấy dầu, hoặc để ăn, hoặc để thấp đèn, hoặc để xúc dầu. Núi Ô-li-ve nằm ở phía Đông, cách thành Giê-ru-sa-lem khoảng 4200 mét, là nơi vua Đa-vít đã phải đi chân không, vừa khóc vừa trùm đầu mà trào lên, trong ngày người chạy trốn khỏi sự phản nghịch của Áp-sa-lôm. Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Hết thảy các người sẽ gặp dịp vấp phạm; vì có chép rằng: Ta sẽ đánh kẻ chăn chiên, thì bầy chiên sẽ tan lạc.** Điều chi đã chép trong Kinh-Thánh, thì cũng sẽ đến với mọi người tin Chúa, tùy theo sự đã được chỉ định của Đức Thánh-Linh đối với những người được Ngài gọi làm kẻ hầu việc Ngài. Nhưng các môn đồ của Chúa Jêsus đã tự cho rằng, họ sẽ không vấp phạm vì những sự thử thách đó. Đức Giê-hô-va đã phán trước về sự núi Ô-li-ve sẽ bị phân rẽ ra làm hai, vì có tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên: **Này, ngày của Đức Giê-hô-va đến, những của cướp người sẽ bị chia giữa người. Vậy Ta sẽ nhóm mọi nước lại tranh chiến cùng Giê-ru-sa-lem, và thành sẽ bị lấy, nhà sẽ bị cướp, đàn bà sẽ bị hãm, phân nửa thành sẽ đi làm phu tù; nhưng dân còn lại sẽ không bị trừ bỏ khỏi thành. Bấy giờ Đức Giê-hô-va sẽ ra đánh cùng các nước đó, như Ngài đã đánh trong ngày chiến trận. Trong ngày đó, chân Ngài sẽ đứng trên núi ô-li-ve, là núi đối ngang Giê-ru-sa-lem về phía đông; và núi ô-li-ve sẽ bị xé ra chính giữa về phía đông và phía tây, đến nỗi thành ra một trũng rất lớn; phân nửa núi dời qua phương bắc, phân nửa dời qua phương nam.**
Kinh-Thánh tham khảo: 2 Sa-mu-ên 15; Xa-cha-ri 14; 1 Phi-e-rơ 4;